

คณะกรรมการ รัฐวิสาหกิจ ช่องทุ่นลม

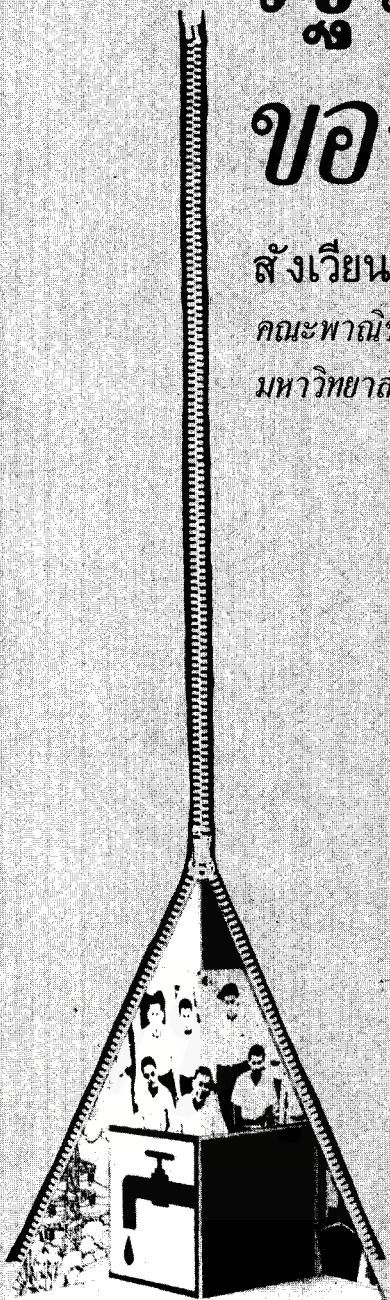
สังเวียน อินทริชัย

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนำ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีรัฐวิสาหกิจรวม 72 แห่ง มีสินทรัพย์ตามบัญชีรวมประมาณเกือบ 2 แสนล้านบาท ทำรายได้เข้ารัฐบาลประมาณ 8 พันล้านบาท โดยมีลูกจ้างประมาณ 250,000 คน ถือได้ว่าเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง รัฐวิสาหกิจบางแห่งดำเนินงานได้ผลตามวัตถุประสงค์และทำกำไร แต่ก็มีไม่น้อยที่ดำเนินงานขาดทุนติดต่อกันมาหลายปีโดยไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข

รัฐวิสาหกิจได้เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์เป็นครั้งคราว เช่น ในเรื่องการแต่งตั้งผู้ว่าการ ซึ่งต้องใช้เวลาสรรหา กันนาน เกินความจำเป็น การขัดแย้งกันระหว่างฝ่ายจัดการระดับสูงกันเองหรือระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยการทั้งภายในองค์กรและนอกองค์กรหรือการที่รัฐวิสาหกิจบางแห่งขาดผู้อำนวยการมาเป็นเวลานานจนบางครั้งทำให้เข้าใจว่ารัฐวิสาหกิจไม่ต้องมีผู้ว่าการหรือคณะกรรมการกันน่าจะได้

บทความนี้เน้นให้เห็นว่า คณะกรรมการการรัฐวิสาหกิจและฝ่ายจัดการระดับสูงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการรัฐวิสาหกิจ ที่ใช้ในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบสามารถดำเนินมาใช้กับรัฐวิสาหกิจได้

บทความนี้วัดถูกประسنศักดิ์ที่จะเน้นให้เห็นว่า คณะกรรมการการรัฐวิสาหกิจและฝ่ายจัดการระดับสูงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการรัฐวิสาหกิจ แนวคิดและเทคนิคการจัดการสมัยใหม่ส่วนใหญ่ที่ใช้ในภาคธุรกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบสามารถดำเนินมาใช้กับรัฐวิสาหกิจได้ ในการเสนอบทความนี้จะเริ่มด้วยการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคณะกรรมการและคณะกรรมการในภาคธุรกิจโดยทั่วไป ถัดจากนั้น จะกล่าวถึงปัญหาการจัดการของรัฐวิสาหกิจโดยเฉพาะพร้อมด้วยข้อเสนอแนะ

ฝ่ายจัดการระดับสูง

ฝ่ายจัดการระดับสูง ในที่นี้ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่มคือ ผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในองค์การ ซึ่งมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น กรรมการผู้จัดการใหญ่ หรือ กรรมการผู้จัดการในภาคเอกชน หรือผู้ว่าการ หรือผู้อำนวยการในภาครัฐวิสาหกิจ ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งรองจากบุคคลกลุ่มแรกในเชือของรองกรรมการผู้จัดการและรองผู้ว่าการ เป็นต้น ในที่นี้ เมื่อกล่าวถึงภาคธุรกิจ จะใช้กรรมการผู้จัดการ และสำหรับรัฐวิสาหกิจจะใช้ผู้ว่าการ

คณะกรรมการการรัฐวิสาหกิจ

ในภาคธุรกิจ ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนกรรมการ และกำหนดจำนวนกรรมการ ส่วนการจัดการนั้นกรรมการทำงานร่วมกันเป็นคณะกรรมการ มอบหมายงานให้แก่ผู้จัดการได้และโดยทั่วไป อำนาจหน้าที่มีกำหนดไว้ตามข้อบังคับของบริษัท (ปพ.พ. มาตรา 1144,

คณะกรรมการการรัฐวิสาหกิจและฝ่ายจัดการระดับสูงมีความสำคัญ

และเทคนิคการจัดการสมัยใหม่ส่วนใหญ่

ที่ใช้ในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบสามารถดำเนินมาใช้กับรัฐวิสาหกิจได้

1150, 1151, 1158 และ 1164) และเราจะใช้คณะกรรมการหมายถึงคณะกรรมการในภาคธุรกิจและรัฐวิสาหกิจ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการมีกำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัท ซึ่งแตกต่างกันແล็กแอลก์กัมและปรัชญาการจัดการของบริษัท ที่สำคัญอาจประมวลไว้ดังนี้ ดูแลรักษาผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น ทั้งในด้านผลตอบแทนและความปลดภัยของเงินลงทุน ระหว่างป้องกันให้พ้นจากภัยกรรมมิชอบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมอันจะก่อให้เกิดการเสียหายต่อศักดิ์ศรีทางการเงินและชื่อเสียงของบริษัท พิจารณาบทบาทและให้ความเห็นชอบต่อ วัตถุประสงค์ นโยบาย แผนกลยุทธ์ แผนงานและงบประมาณที่ฝ่ายจัดการเสนอรวมทั้งดูแลให้บริษัท ได้มีชื่อเสียงภาพทางธุรกิจในส่วนภายนอกล้มที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในนโยบายโครงสร้างทางการเงินต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น พิจารณาบทบาทประเมินผลงานต่าง ๆ เมื่อบริษัทกับนั้น นโยบายแผนงานและสอนถิ่นสถาเดตุที่ไม่เป็นไปตามแผน

¹ รายละเอียด Myles L.Mace, "The President and The Board of Directors," **Harvard Business Review**, March-April 1972. p. 25. และโดยผู้เชี่ยวชาญคนเดียว "Design a Plan for the Ideal Board," **HBR.**, November-December 1976. pp. 10-11. และ Koontz, O' Donnell and Weihrich, **Management** (Mc Graw-Hill, 1980) pp. 466-469.

เป็นที่น่าสังเกตว่า กฎหมายไม่ได้กำหนดว่าการจัดการหมายความว่าอย่างไร และไม่ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการไว้ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ ส่วนหนึ่งของคณะกรรมการของบริษัทประกอบด้วยบุคคลภายในบริษัทเอง ซึ่งมักได้แก่กรรมการผู้จัดการ และรองกรรมการผู้จัดการ อีกส่วนหนึ่งจะเป็นบุคคลภายนอกบริษัท อันได้แก่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่ไม่เป็นฝ่ายจัดการ กรรมการผู้จัดการบริษัทในเครือ บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และผู้กว้างขวางในวงสังคม เป็นต้น ในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทในสหรัฐอเมริกา มีแนวโน้มที่ scand กรรมการจะประกอบด้วยบุคคลภายนอกมากขึ้นเรื่อยๆ

ความสำคัญของการภายนอก

กรรมการภายนอกเป็นทรัพยากรที่มีค่าใช้ของบริษัท คนกลุ่มนี้มีลักษณะพิเศษคือ มีประสบการณ์ต่างๆ กัน สามารถให้ความเห็นได้อย่างตรงไปตรงมา มีความเป็นอิสระ ไม่ต้องกังวลกับงานประจำวันของบริษัทที่ตนเข้าไปร่วมเป็นกรรมการ จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความเจริญก้าวหน้าในภาคธุรกิจ คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจของเรามีลักษณะพิเศษทำองเดียวกันคือ กรรมการทุกคนเป็นบุคคลภายนอกรัฐวิสาหกิจนั้น ทั้งนี้ยกเว้นผู้ที่การซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจก็น่าจะมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการรัฐวิสาหกิจได้ หากได้มีการปรับปรุงแนวคิดของเป็นกรรมการเสียใหม่อย่างจริงจัง นอกจากคุณลักษณะพิเศษดังกล่าวแล้ว ปัจจัยสำคัญที่ทำให้กรรมการภายนอกและคณะกรรมการทำงานได้ผลดีมีหลายประการ ที่สำคัญได้แก่

1. การคัดเลือกตัวผู้ที่จะเป็นกรรมการถือว่า เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง โดยทั่วไปผู้เป็นกรรมการจะเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการในบริษัทอื่น ซึ่งมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน (ซึ่งหมายถึงเป็นผู้มีประสบการณ์มาจากบริษัทอื่น) หรือเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์สูงในด้านต่างๆ และเป็นผู้ที่สามารถถูกติ่งเวลาให้กับงานกรรมการได้อย่างสมศักดิ์ศรี (หมายถึงเวลาประชุมและการเตรียมตัวประชุม)

2. มีหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ การกำหนดไว้อย่างชัดเจน การมีบุคคลภายนอกให้ความสนใจกับกิจการของบริษัท โดยการใช้รายงานทางการเงินของบริษัทเป็นสื่อกลางและมีกฎหมายคุ้มครองผู้ลงทุนในบางประเทศกรรมการอาจถูกฟ้องร้องเพราขาดประชุมหลายครั้งติดต่อกัน ทำให้กรรมการระงับตัว และพยายามปฏิบัติตามและปรับปรุงตัวเองให้อยู่ในมาตรฐานที่ดีตลอดเวลา

3. กรรมการภายนอกถือเป็นกรรมการเป็นงานที่สำคัญกว่าแต่ก่อน กรรมการให้ความสนใจในการประชุมอภิปรายปัญหา ถามคำถามที่ลึกซึ้งและสร้างสรรค์ เมื่อหนึ่งว่าด้วยเป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจ พยายามทำตันให้มีความเป็นอิสระ มีความคิดเห็นเป็นของตัวเอง ไม่ยอมเป็นตราHING อีกต่อไป

เปรียบเทียบกับภาคธุรกิจ คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจเปรียบได้กับกรรมการของบริษัท โดยมีรัฐบาลเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทมีการประชุมผู้ถือหุ้นประจำปีเพื่อประเมินผลงานของคณะกรรมการที่ได้ทำไปในรอบปีที่ผ่านมา ฯลฯ แต่รัฐวิสาหกิจไม่มีการประชุมดังกล่าว และนี้ถือได้ว่าเป็นจุดอ่อนที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบบริษัทวิสาหกิจที่เป็นอยู่

4. ฝ่ายจัดการความพยายามให้กรรมการภายใต้การติดต่ออย่างไม่เป็นทางนอกได้รับและเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมของบริษัทโดยไม่ปิดบังเพื่อให้กรรมการทำางได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งเบิดให้มีการติดต่ออย่างไม่เป็นทางการกับฝ่ายจัดการได้โดยสม่ำเสมอ เช่นมีการขอทราบความคิดเห็นขั้นต้นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งสอง

ฝ่ายบริษัทหารือถึงลักษณะของข้อมูลและเวลาที่ควรจะได้รับข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

ลักษณะการทำงานที่ดีของกรรมการภายใต้และของคณะกรรมการในภาคธุรกิจสามารถนำมาใช้กับรัฐวิสาหกิจได้โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แต่ประการใด

คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ²

เช่นเดียวกับการบริหารงานธุรกิจ โครงสร้างการบริหารงานรัฐวิสาหกิจจัดขึ้นอยู่กับ “คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ” ซึ่ง พ.ร.บ. คุณสมบัตินากรัฐวิสาหกิจนักบริหารกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 กำหนดให้คณะกรรมการมีกรรมการได้ไม่เกิน 11 คน ซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้ว่าการรัฐวิสาหกิจโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการต้องก่อต่อหนึ่ง

โดยทั่วไป พ.ร.บ.รัฐวิสาหกิจจะกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นกรรมการไว้ คุณสมบัตินากรัฐวิสาหกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งคือต้องมี “คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสม

²รายละเอียดกฎหมายวิจัยของรองศาสตราจารย์ เกศินี วงศานันท์ เรื่อง รัฐวิสาหกิจ: คณะกรรมการบริหาร. (คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจและคุณสมบัติของผู้ว่าการรัฐวิสาหกิจ, 2524).

กับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ” บางรัฐวิสาหกิจกำหนดตัวบุคคลหรือผู้แทนส่วนราชการ เช่น ผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงคมนาคมหนึ่งคน และผู้แทนกองทัพภาคหนึ่งคนสำหรับการทำอาชญาณแห่งประเทศไทย เป็นต้น บางรัฐวิสาหกิจกำหนดความรู้ความชำนาญเฉพาะอย่าง เช่น การสื่อสารแห่งประเทศไทยกำหนดให้กรรมการต้องเป็นผู้มี “ความรู้ความชำนาญการโทรศัพท์” หนึ่งคน “การบริหารธุรกิจ” หนึ่งคน เป็นต้น ส่วนคุณสมบัติของผู้ว่าการนั้นได้กำหนดไว้แคบที่อกร่างต่าง ๆ กัน เช่น “มีความรู้และความจัดเจนเกี่ยวกับโทรศัพท์และการโทรศัพท์” (องค์การโทรศัพท์ 2497) “มีความรู้และมีความเจนซัดเพียงพอเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ การไฟฟ้า วิศวกรรม การเศรษฐกิจหรือการเงิน” (การไฟฟ้าภูมิภาค 2503) “ความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับการสื่อสารและหรือการบริหารธุรกิจ” (การสื่อสาร 2519) “มีความรู้ความสามารถในการบริหารธุรกิจการเงินและการทำอาชญาณ” (การทำอาชญาณ 2522)

เบริกนเทียนกับภาคธุรกิจ คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจเบริกนเทียนได้กับคณะกรรมการของบริษัทโดยมีรัฐบาลเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้ถือหุ้น บริษัทมีการประชุมผู้ถือหุ้นประจำปีเพื่อประเมินผลงานของคณะกรรมการที่ได้ทำไปในรอบปีที่ผ่านมา ฯลฯ แต่รัฐวิสาหกิจไม่มีการประชุมดังกล่าว และนี้ถือได้ว่าเป็นจุดอ่อนที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบรัฐวิสาหกิจที่เป็นอยู่ โดยแท้จริงแล้ว คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจเป็นตัวแทนของรัฐบาลนั้นเอง จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสูง แต่ในทางปฏิบัติหาเป็นเช่นนั้นไม่ ผู้เขียนหวังว่า เมื่อมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจขึ้นแล้ว อาจจัดให้หน่วยงานนี้ทำหน้าที่เป็นที่ประชุมผู้ถือหุ้นประจำปี เพื่อประเมินผลงานของรัฐวิสาหกิจทำนองเดียวกับภาคธุรกิจ ในระหว่างนี้ รัฐบาล (โดยกระทรวงการคลัง) น่าจะหมายการบางอย่างเพื่อจัดให้มีการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และปรับปรุงคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจให้เป็นกลไกของรัฐบาลให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม จะหวังผลได้มากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่

กับบุคคลที่ประกอบเป็นคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เท่านั้น และไม่มากกว่านั้น

การปรับปรุงคณะกรรมการ

ผู้เขียนเชื่อว่า ประเทศไทยยังมีผู้มีความรู้ความสามารถอยู่อีกมาก หากยังตือว่ารัฐวิสาหกิจมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศแล้ว บุคคลเหล่านี้ควรได้รับเชิญมาร่วมเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจด้วย เป็นการแน่ว่า การปฏิบัติงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพของคณะกรรมการ อาจนำไปสู่การไม่มีประสิทธิภาพของรัฐวิสาหกิจด้วย เพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจได้ผลสูงสุด ผู้เขียนขอร่วมเสนอ

(1) คณะกรรมการควรศึกษาอั้งบทบาทและผลงานของคนในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ว่าได้ทำอะไรไปบ้าง ได้ผลมากน้อยเพียงใด และกรรมการแต่ละคนได้มีส่วนในการตัดสินใจนั้นเพียงใด การศึกษาดังกล่าวจะช่วยให้เห็นภาพได้ชัดเจนถูกต้องยิ่งขึ้น

(2) ควรมีการเบริกมาหารือ ทำความเข้าใจในคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ถึงภาระหน้าที่ วัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กร รวมทั้งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่แท้จริงของคณะกรรมการ รวมทั้งความสัมพันธ์กับฝ่ายจัดการให้เข้าใจกันอย่างชัดเจนและมีบันทึกไว้เพื่อประโยชน์อ้างอิงได้ในอนาคต จริงอยู่เรื่องดังกล่าวมีกำหนดไว้แล้วใน พ.ร.บ. แต่มักกล่าวไว้ในลักษณะกว้างๆ คลุมเครือ ให้ความหมายน้อยและไม่เป็นที่รู้กันในหมู่กรรมการ

(3) เมื่อเริ่มกระบวนการชุดใหม่ หรือหากยังไม่ได้ทำควรได้เบริกมาหารือกันว่า ฝ่ายจัดการควรต้องเสนอข้อมูลที่สำคัญใดบ้างและเมื่อใดให้แก่คณะกรรมการ รวมทั้งข้อมูลในแบบวงและแบบตั้ง ทั้งนี้เพื่อระ prominente ไม่สามารถเสาะหาข้อมูลได้ด้วยตนเอง กรรมการอยู่ในฐานะที่จะประเมินข้อมูลได้ แต่ทำได้เฉพาะเมื่อไม่มีการปกปิดข้อมูลที่สำคัญ ๆ เท่านั้น

กล่าวกันว่ากรรมการรัฐวิสาหกิจได้รับเงินสมนาคุณสูง แต่ผู้เบี้ยนกลับเห็นว่า กรรมการได้รับเงินสมนาคุณต่ำกว่าคุณค่าที่ให้ต่อรัฐวิสาหกิจ หากได้กระทำการอย่างจริงจัง ระหว่างฝ่ายจัดการและคณะกรรมการ บางครั้งก็ไม่แน่ชัดว่าควรจะมีบทบาทมากกว่า

(4) กรณเด็ตกรรมการรัฐวิสาหกิจ ควรพิจารณาหากที่มีประสนการณ์และความสามารถจากภาคธุรกิจ และจากรัฐวิสาหกิจ อันที่เท่านี้ยังไม่สามารถดำเนินการที่มีประสิทธิภาพสูงในด้านต่าง ๆ ควรได้รับการสนับสนุนอย่างยิ่ง เนื่องจากการพิจารณาความคิดเห็นถึงความรู้ความสามารถและประโยชน์ที่ผู้นั้นจะให้แก่รัฐวิสาหกิจเท่านั้น

กำหนดเงินสมนาคุณให้สูงพอที่จะสามารถดึงผู้มีความรู้ความสามารถจากภาคธุรกิจมารับตำแหน่งผู้ว่าการ คณะกรรมการ และตำแหน่งจัดการระดับสูงอื่น มิฉะนั้นถึงกันว่า ปัจจุบัน กรรมการรัฐวิสาหกิจได้รับเงินสมนาคุณสูงกว่าผลงานที่ปรากฏ แต่ผู้เบี้ยนกลับมีความเห็นว่า กรรมการบางคนได้รับเงินสมนาคุณต่ำกว่าคุณค่าที่ให้ต่อรัฐวิสาหกิจ และกรรมการทุกคนได้รับเงินสมนาคุณต่ำสำหรับงานที่ควรจะทำ หากได้กระทำการอย่างจริงจัง และเชื่อว่า การให้เงินสมนาคุณสูงคุ้มความรู้ความสามารถจะช่วยส่งเสริมให้กรรมการอุทิศเวลาและกำลังความคิดให้กับรัฐวิสาหกิจได้อย่างเต็มที่

เป็นที่ยอมรับกันว่าความเป็นผู้นำของรัฐวิสาหกิจเริ่มที่ผู้ว่าการ แต่ผู้ว่าการก็มีหน้าที่มากเท่าที่ พ.ร.บ.หรือคณะกรรมการจะมอบหมายให้เท่านั้น ระหว่างฝ่ายจัดการและคณะกรรมการบางครั้งก็ไม่แน่ชัดว่าควรจะมีบทบาทมากกว่า แต่ในรัฐวิสาหกิจบุคคลทั้งสองต้องเพ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและมีความสำคัญไม่ใช่หย่อนกว่ากัน แม้จะ

มีแนวโน้มที่ฝ่ายจัดการจะเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาตัดสินใจขึ้นก็ตาม รัฐวิสาหกิจยังต้องการผู้นำที่เข้มแข็งอยู่ คือต้องมีโครงสร้างหนึ่งรับผิดชอบ ปัญหาอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรเราจึงจะได้สิ่งดีทั้งสองอยู่ด้วยกันได้ คือ ให้ผู้ว่าการที่มีความสามารถสูง กระตือรือล้น และตัดสินใจเด็ดเดี่ยว และมีคณะกรรมการที่รอบคอบ เฉลียวฉลาดและอุตสาหะให้กับงานที่รับผิดชอบ

คณะกรรมการ

ในกิจกรรมขนาดใหญ่ที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หน้าที่และความรับผิดชอบอาจเป็นภาระหนักแก่กรรมการ บริษัทจึงนิยมทั้งคณะกรรมการเพื่อลงงานของคณะกรรมการโดยรวมให้อุปกรณการเข้าไปก้าวเข้ามายังงานประจำวันของฝ่ายจัดการ ลักษณะของคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลืองานด้านต่าง ๆ จะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นกับบทบาทและความจำเป็นของแต่ละบริษัท ตัวอย่างคณะกรรมการที่นิยมตั้งกัน ได้แก่ อุปกรณการบริหาร อุปกรณการเงินและงบประมาณ อุปกรณการเงินเดือน อุปกรณการตรวจสอบ นอกจากนี้อาจมีอุปกรณการอื่น เช่น อุปกรณการเกี่ยวกับความรับผิดชอบของบริษัท อุปกรณการเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ เป็นต้น

ในประเทศไทย อุปกรณการบริหาร อุปกรณการเงินและงบประมาณ และอุปกรณการเงินเดือนเป็นลักษณะของอุปกรณการที่พบบ่อย ๆ คณะกรรมการ

ดังกล่าวมักประกอบด้วย กรรมการซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมีฝ่ายจัดการซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นกรรมการร่วมด้วย กรรมการภายนอกมีบทบาทในรูปของอนุกรรมการน้อยมาก อาจเป็นเพระมีเวลาจำกัด ในต่างประเทศ อนุกรรมการส่วนใหญ่จะเป็นกรรมการภายนอก โดยหลักการ คณะกรรมการเป็นกรรมการอย่างของคณะกรรมการ เดิมคณะกรรมการ เป็นกรรมการย่อยของคณะกรรมการ การเดินทาง จึงควรรายงานโดยตรงต่อคณะกรรมการผู้แต่งตั้ง ในที่นี้จะกล่าวถึงคณะกรรมการบางชุดเท่านั้นที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

อนุกรรมการบริหาร (Executive Committee) โดยทั่วไป ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการเดิมคณะกรรมการที่จะมีการประชุมคณะกรรมการ โดยปกติอนุกรรมการบริหาร ไม่ควรทำหน้าที่ตัดสินใจในเรื่องซึ่งส่วนใหญ่สำหรับกรรมการ หรือที่คณะกรรมการสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว และไม่ควรเข้าไปเกี่ยวข้องในเรื่องอื่นใดซึ่งมิใช่หน้าที่ของคณะกรรมการ ในบางครั้งอนุกรรมการชุดนี้อาจทำให้เข้าใจสับสนกับคณะกรรมการบริหารภายนอกซึ่งกรรมการผู้จัดการตัวเองเพื่อช่วยงานต้น

ในการที่บริษัทมีคณะกรรมการบริหารภายนอกโดยมีกรรมการผู้จัดการเป็นประธานและประชุมกันบ่อยครั้ง เช่นสัปดาห์ละครั้ง มักมีความเกิดขึ้นเสมอ ๆ ว่า บริษัทยังจำเป็นต้องมีคณะกรรมการบริหารข้างต้นอีกหรือไม่

อนุกรรมการการเงิน (Finance Committee) เป็นคณะกรรมการซึ่งรับผิดชอบงานด้านการเงินทั้งหลาย ซึ่งต้องอาศัยการปรึกษาหารือ และศึกษาอย่างลึกซึ้ง จึงไม่สามารถทำได้ในการประชุมคณะกรรมการเดิม คณะกรรมการที่ส่วนใหญ่ของคณะกรรมการชุดนี้คือ การจัดทำเงินทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงิน เป็นต้น

ในบางกิจการ คณะกรรมการการเงินอาจเป็นอนุกรรมการย่อยของคณะกรรมการบริหารอีกต่อหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นคณะกรรมการอิสระแยกต่างหาก

อนุกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee)

คณะกรรมการตรวจสอบเป็นมิติใหม่อย่างหนึ่งของการจัดการองค์กรของบริษัท และนิยมกันสำหรับบริษัทในสหราชอาณาจักรและแคนาดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทมหาชนที่มีหุ้นซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ คณะกรรมการชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมให้engบการเงินเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น และพิจารณาทบทวนระบบการควบคุมภายในของบริษัท ในการทำงานของคณะกรรมการนี้จะประชุมประจำทางหรือบัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการตรวจสอบกับผู้สอบบัญชีภายนอก รวมทั้งบัญหาความเป็นอิสระในการทำงาน และอภิปรายบัญหาต่าง ๆ กับผู้สอบบัญชีภายนอก และเจ้าหน้าที่การบัญชีของบริษัท อนุกรรมการนี้เป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้สอบบัญชีกับคณะกรรมการของบริษัท และผู้อื่นๆ นอกจากจะมีบทบาทสำคัญในการพิทักษ์ปักป้องผู้อื่นหุ้นแล้ว อนุกรรมการตรวจสอบยังพิทักษ์ปักป้องผู้เป็นกรรมการคนอื่นอีกด้วย

คณะกรรมการตรวจสอบได้มีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องยอมรับกันว่าเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการควบคุมการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งจะได้กล่าวถึงคณะกรรมการตรวจสอบนี้โดยละเอียดต่อไป

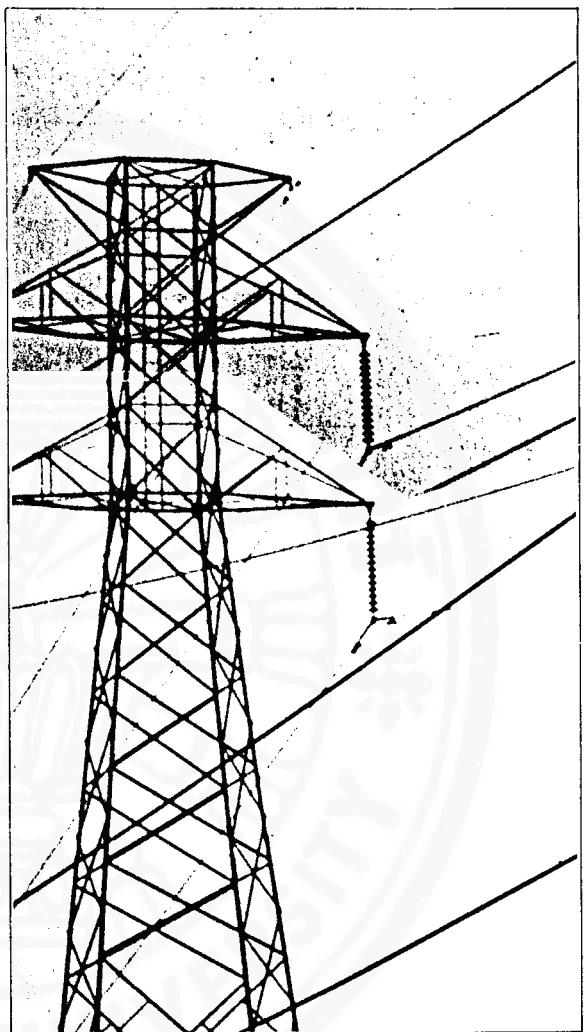
คณะกรรมการตรวจสอบ ความโปร่งใส

คณะกรรมการตรวจสอบมีผลของ *Foreign Corrupt Practices Act 1977* ของประเทศไทยและนานาประเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งนิวยอร์ก ซึ่งบังคับให้บริษัทที่มีหุ้นซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ จัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2521 เป็นต้นไป ตามมาตรา 102 ของ พ.ร.บ.ดังกล่าว มีข้อหนึ่งกำหนดให้บริษัท “จัดให้มีและรักษาให้ค้างไว้ซึ่งระบบการควบคุมภายในอย่างเพียงพอ เมื่อให้มีหลักประกันอย่างมีเหตุผลว่าได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับสมุดบัญชี บันทึก

ต่าง ๆ และการรักษาสินทรัพย์ของบริษัทอย่างครบถ้วน”³ ตามหลักการของ พ.ร.บ.ตั้งกล่าว การจัดให้มีและรักษาให้คงไว้ซึ่งระบบการควบคุมภายใน สมุดบัญชีและบันทึกต่าง ๆ อย่างถูกต้อง เป็นความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานของฝ่ายจัดการ ในขณะที่ พ.ร.บ.นี้ถือว่าผู้สอบบัญชีต้องรับภาระหนักที่สุดในงานนี้ แต่ก็เป็นที่ประagyช์ด้ว เป็นบทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่งของคณะกรรมการของบริษัทที่จะต้องพยายามและให้ฝ่ายจัดการปฏิบัติตาม พร้อมทั้งพิจารณาทบทวนระบบการควบคุมภายในที่เป็นอยู่โดยผ่านอนุกรรมการตรวจสอบ

ในสหรัฐเมริกาเช่นเดียวกัน ได้มีคดีสำคัญ 2 คดี พ้องร้องในศาล ซึ่งทั้งผู้พิพากษาและที่ปรึกษาทางธุรกิจ ต่างดำเนินคณะกรรมการของบริษัทที่ไม่ได้สอดส่องดูแล และไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับรายงานทางการเงินของบริษัทฯ ซ่องทางที่กรรมการภายนอกจะให้ความสนใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินและการพิจารณาทบทวนกระบวนการรายงานทางการเงินอย่างหนึ่งก็คือโดยผ่านอนุกรรมการตรวจสอบ

นอกจากนั้น หากกรรมการรู้วิสาหกิจงานแห่งของเราให้ความสนใจกับรายงานของผู้สอบบัญชี และข้อบกพร่องของการควบคุมภายในที่มีอยู่ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เรื่องนี้เสียแต่เนิน ๆ รู้วิสาหกิจนั้นคงไม่ประสบวิกฤติการณ์ ทำการเงินอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ การมีอนุกรรมการตรวจสอบอาจช่วยดึงปัญหานี้มาสู่ความสนใจของผู้สอบบัญชีและประชาชนเร็วขึ้น และผ่อนหนักให้เป็นเบาได้

³ สำหรับความหมายของการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน ญาติความของผู้ร่วมงานตรวจสอบภายใน กฎหมายคุณดูในวารสารธรรมศาสตร์ฉบับนี้

หากกรรมการรู้วิสาหกิจให้ความสนใจกับรายงานของผู้สอบบัญชี และข้อบกพร่องของการควบคุมภายในเสียแต่เนิน ๆ คงไม่ประสบวิกฤติการณ์ทางการเงินอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ การมีอนุกรรมการตรวจสอบอาจช่วยดึงปัญหานี้มาสู่ความสนใจของรัฐบาลและประชาชนเร็วขึ้น และผ่อนหนักให้เป็นเบาได้

แนวคิดของการจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบในภาคธุรกิจสามารถนํามาปรับปรุงใช้กับรัฐวิสาหกิจ ผู้เขียนจึงขอเสนอให้มีคณะกรรมการตรวจสอบขึ้นในรัฐวิสาหกิจ และให้ถือเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายจัดการในการจัดให้มีและคงไว้ซึ่งระบบการควบคุมภายในทางบัญชีที่เพียงพอ

เปรียบเทียบกับรัฐวิสาหกิจ

ดังกล่าวแล้ว องค์ประกอบของคณะกรรมการของบริษัทในสหรัฐอเมริกา มีแนวโน้มที่จะเป็นกรรมการภายใต้กฎหมายเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับกรรมการรัฐวิสาหกิจของเรารึไม่ ซึ่งกรรมการทุกคนเป็นกรรมการภายนอกดังกล่าว อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตบางประการ กล่าวคือ ในขณะที่บริษัทอาจเลือกสำนักงานผู้สอบบัญชีโดยมาเป็นผู้สอบบัญชีของตน แต่รัฐวิสาหกิจของเราต้องใช้บริการของสำนักงานตรวจสอบเงินแผ่นดินซึ่งเป็นองค์กรของรัฐ และไม่มีปัญหาความเป็นอิสระในการทำงานซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ในภาคธุรกิจ การที่รัฐวิสาหกิจต้องใช้บริการของสำนักงานตรวจสอบเงินแผ่นดินเพียงแห่งเดียว และการไม่มีหุ้นส่วนอย่างในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เป็นอุปสรรคสำคัญของการจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ความพอดีของผู้ตรวจสอบบัญชีที่ต้องการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของรัฐบาลผู้เป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจ เช่น ในการบันทึกการระหว่างรัฐวิสาหกิจ การจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน และนโยบายการตั้งรากฐาน เป็นต้น

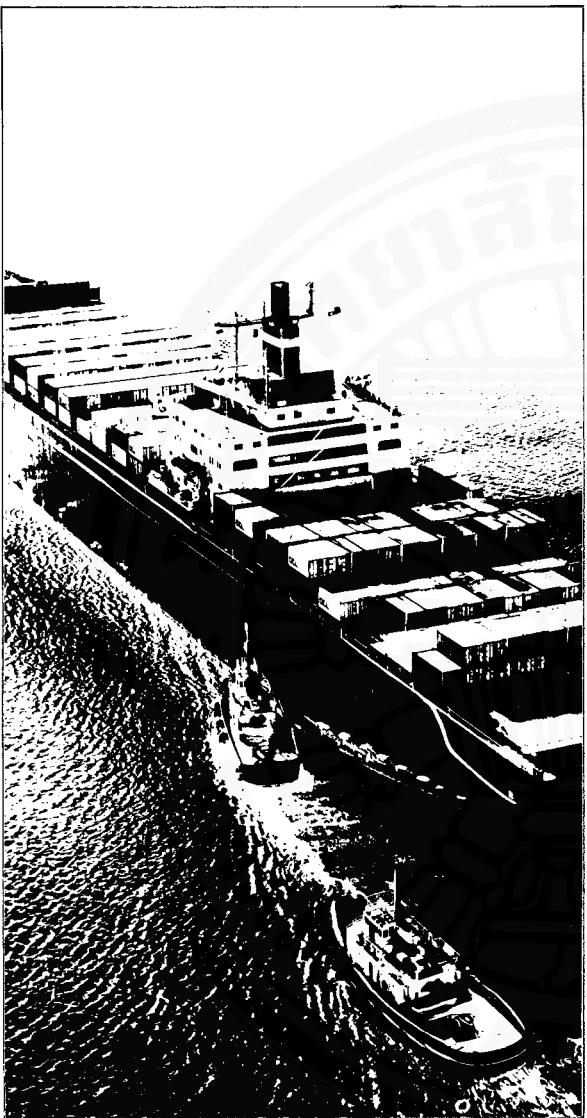
ในทางปฏิบัติ รัฐวิสาหกิจนิยมแต่งตั้งกรรมการบริหารในรูปหนึ่งรูปใดอยู่แล้ว รัฐวิสาหกิจซึ่งมีข่ายงานลับซับซ้อนและมีงบลงทุนสูง นิยมตั้ง “อนุกรรมการงบประมาณ” ซึ่งมักประกอบด้วยกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจฯ ผู้แทนสำนักงบประมาณ

และผู้แทนกระทรวงการคลัง พร้อมด้วยฝ่ายจัดการบังคับที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เพื่อกลั่นกรองงบประมาณให้กับคณะกรรมการเต็มคณะ และเพื่อเร่งรัดให้มีการอนุมัติงบลงทุนเร็วขึ้น ซึ่งเป็นนโยบายการทำงานที่ได้ผลดี แม้ในรัฐวิสาหกิจบางแห่งอนุกรรมการต้องใช้เวลานานเกินความจำเป็นในการปฏิบัติงาน

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาปรากฏว่า รัฐวิสาหกิจและคณะกรรมการไม่ได้ให้ความสนใจกับผลการตรวจสอบ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในเรื่องต่างๆ และในเรื่องการควบคุมภายในของผู้สอบบัญชีเท่าที่ควร การขาดการติดตามงานทำให้ข้อบกพร่องต่างๆ ไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น แนวคิดของการจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบในภาคธุรกิจ สามารถนํามาปรับปรุงใช้กับรัฐวิสาหกิจได้อย่างมีเหตุผล ผู้เขียนจึงขอเสนอให้มีการยอมรับแนวคิดนี้ และจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบขึ้นในรัฐวิสาหกิจ และให้ถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างหนึ่งของฝ่ายจัดการรัฐวิสาหกิจในการจัดให้มีและรักษาให้คงไว้ซึ่งระบบการควบคุมภายในทางบัญชีที่เพียงพอ

บทบาทของอนุกรรมการตรวจสอบ

บทบาทและหน้าที่ของอนุกรรมการย่อมแตกต่างกันแล้วแต่รัฐวิสาหกิจและขึ้นอยู่กับความสนใจทัศนคติและแนวการจัดการของผู้ว่าการนั้นๆ ถ้าผู้ว่าการไม่ให้การสนับ

อนุ ขอบเขตงานจะแคบและย่อมเป็นการแน่นขัดว่าอุนุกรรมการจะไม่ประสมผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน และหากผู้ที่การมีความคิดว่าการบริหารงานเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของตนแต่ผู้เดียว โอกาสที่อุนุกรรมการจะได้รับบทบาทอย่างเต็มที่จะมีน้อย แต่ต้องกันข้าม หากผู้ที่การต้องการได้รับประโยชน์จากประสบการณ์และคำแนะนำ อนุกรรมการก็จะได้รับบทบาทที่มีประโยชน์ สำหรับธุรกิจวิสาหกิจที่มีการดำเนินงานในลักษณะกระจายอำนาจมากขึ้น และกรรมการเต็มคณะทำหน้าที่พิจารณาทบทวนผลการปฏิบัติงาน การจัดให้มีอุนุกรรมการตรวจสอบจะมีประโยชน์และสอดคล้องกับแนวคิดการของธุรกิจวิสาหกิจนั้นมากขึ้น

เนื่องจากอุนุกรรมการมีขนาดเล็ก และจำนวนครั้งที่ประชุมมีจำกัด จึงเป็นที่ควรหลีกเลี่ยงการมอบหมายหน้าที่ให้มากอย่างจนทำให้ไม่สามารถสนใจได้เต็มที่กับเรื่องที่มีความสำคัญว่า ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติงานไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

ตั้งกล่าวแล้ว หน้าที่ของอุนุกรรมการอาจรวมถึงการเสริมสร้างความครั้งท่าให้กับรายงานทางการเงิน การพิจารณาทบทวนแผนการตรวจสอบและปัญหาการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของผู้สอบบัญชีการประเมินผลการควบคุมภายในทางการบัญชี การพิจารณาทบทวนของเขตและผลตรวจสอบของผู้ตรวจสอบภายใน เนื่องจากงานเกี่ยวกับการเงินและงบประมาณมีความสำคัญและสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับงานตรวจสอบภายใน และยังเป็นอุดหนุนอย่างมากในธุรกิจวิสาหกิจหลายแห่ง จึงเห็นควรให้มีตัวแทนของกรรมการเต็มคณะดูแลงานด้านนี้ อาจเรียกอุนุกรรมการชุดนี้รวมกันว่า “อนุกรรมการการเงินและตรวจสอบ” ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า “อุนุกรรมการตรวจสอบ”

งานเกี่ยวกับการเงินและงบประมาณมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับงานตรวจสอบภายใน และยังเป็นจุดอ่อนในธุรกิจวิสาหกิจหลายแห่ง จึงเห็นควรให้มีตัวแทนของกรรมการเต็มคณะดูแลงานด้านนี้ อาจเรียกอุนุกรรมการชุดนี้รวมกันว่า “อนุกรรมการการเงินและตรวจสอบ” ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า “อุนุกรรมการตรวจสอบ”

โดยให้มีตัวแทนของกรรมการเต็มคณะกรรมการด้านนี้ และอาจเรียกอนุกรรมการชุดนี้รวมกันว่า “อนุกรรมการการเงินและตรวจสอบ” ซึ่งเราจะเรียกย่อ ๆ ต่อไปว่า “อนุกรรมการตรวจสอบ” อย่างไรก็ตามในการนี้ที่มีปริมาณงานมาก รัฐวิสาหกิจอาจจัดให้มีอนุกรรมการการเงินแยกต่างหากก็ได้ หน้าที่และความรับผิดชอบในรายละเอียดของอนุกรรมการชุดนี้ เมื่อนำมาใช้กับรัฐวิสาหกิจที่เสนอ ปรากฏดังข้างล่าง

หน้าที่ของอนุกรรมการตรวจสอบ

ในปัจจุบัน ยังไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบของอนุกรรมการตรวจสอบกำหนดไว้อย่างชัดเจนที่ได้ แต่อาจประมวลหน้าที่ของอนุกรรมการตรวจสอบได้ดังข้างล่าง⁴ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าอนุกรรมการต้องทำหน้าที่เหล่านี้ทั้งหมด

งานเกี่ยวกับผู้สอบบัญชีภายนอก (ส.ต.ง.)

1. ก่อนเริ่มทำการตรวจสอบประจำปี ทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ พิจารณาทบทวนในลักษณะทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับขอบเขตการตรวจสอบดูว่า การตรวจสอบได้ครอบคลุมบัญหาพิเศษของรัฐวิสาหกิจอย่างได้ผลหรือไม่ ในกรณีจำเป็น อาจเสนอขอให้ขยายการตรวจสอบให้คลุมถึงเรื่องพิเศษนั้นด้วย

2. เมื่อการตรวจสอบประจำปีเสร็จเรียบร้อยและก่อนออกงบการเงิน พิจารณาทบทวนกับผู้สอบบัญชี (โดยมีและไม่มีผู้ว่าการรัฐวิสาหกิจร่วมด้วยแล้วแต่กรณี) เกี่ยวกับ

ก. งบการเงินรายปี (รวมหมายเหตุประกอบงบการเงิน)

ข. รายงานการสอบบัญชี “จดหมายถึงฝ่ายจัดการ” ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

3. ระหว่างปี (กับผู้สอบบัญชี) พิจารณาทบทวน คุณภาพ ความสามารถและความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ของแผนกรับบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ

4. ปรึกษาหารือกับผู้ว่าการรัฐวิสาหกิจเกี่ยวกับคุณ

ภาพงานและผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ช่วยงานของผู้สอบบัญชี (โดยไม่มีผู้สอบบัญชีร่วมด้วย)

งานเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

พิจารณาทบทวนและดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำเป็นเพื่อให้แน่ว่า ได้มีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้มีระบบการควบคุมภายในที่เพียงพอ ในการนี้ อนุกรรมการควร

1. พนักงานผู้อำนวยการฝ่ายการบัญชีเพื่อ

(ก) พิจารณาทบทวนนโยบายการบัญชีที่ใช้

(ข) ปรึกษาหารือการนำข้อเสนอแนะของผู้สอบบัญชีไปใช้ปฏิบัติ

(ค) ปรึกษาหารือเรื่องการควบคุมภายในทางการบัญชี และวิธีการควบคุมอื่น

2. พนักงานผู้ตรวจสอบภายในเพื่อบริษัทฯ เกี่ยวกับความพอเพียงของแผนการตรวจสอบภายใน ความพอเพียงของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน และผลการตรวจสอบโดยอาจมีหรือไม่มีฝ่ายจัดการเข้าร่วมด้วย

⁴ สำหรับรายการหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบดู R.K.Mautz and R.L.Neumann; “The Effective Audit Committee,” **Harvard Business Review**, November-December 1970, p. 175; R.K. Mautz and F.L.Neumann, **Corporate Audit Committees : Policies and Practices.** (Earnst and Earnst, 1977); Norman E. Auerbach, “Audit Committee-Corporate Institution,” **Financial Executive**, September 1973, p. 104; Accountants International Study Group, **Audit Committee**, paragraphs 31-35; Harold M.William,.. “Audit Committee-The Tublic Sector’s View,” **Journal of Accountancy**, September 1977 pp. 73-74; Ralph F.Lewis, “What Should Audit Committees Do,” **Harvard Business Review**, May-June 1978 pp. 25, 26, 172 and 174; David Moxley, “Audit Committees; What They Should Not Do,” **Journal of Contemporary Business** vol. 8 no. 1 pp. 46-53.

อนุกรรมการตรวจสอบครบท้ายการตัดสินใจของฝ่ายจัดการเกี่ยวกับการควบคุมภัยในและเรื่องอื่นที่อยู่ในขอบเขตของตน แต่ไม่เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ การตัดสินใจ เพราะจะเป็นการก้าวข้ามงานของฝ่ายจัดการ

บุคคลที่เหมาะสมเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจได้ ก็เหมาะสมที่จะเป็นอนุกรรมการตรวจสอบได้

3. เยี่ยมชมนิเวศน์หรือโรงงานของรัฐวิสาหกิจเพื่อ พนเจ้าหน้าที่การบัญชีและการเงินและปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการควบคุมทางการบัญชีและการควบคุมอื่น งานเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน

1. พิจารณากลั่นกรองงบประมาณทั้งงบก่อการและ งบลงทุนให้เป็นไปตามแนวโน้มของคณะกรรมการ และดูให้การดำเนินประมวลผลสร้างทันเวลา สามารถ นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและควบคุม ได้

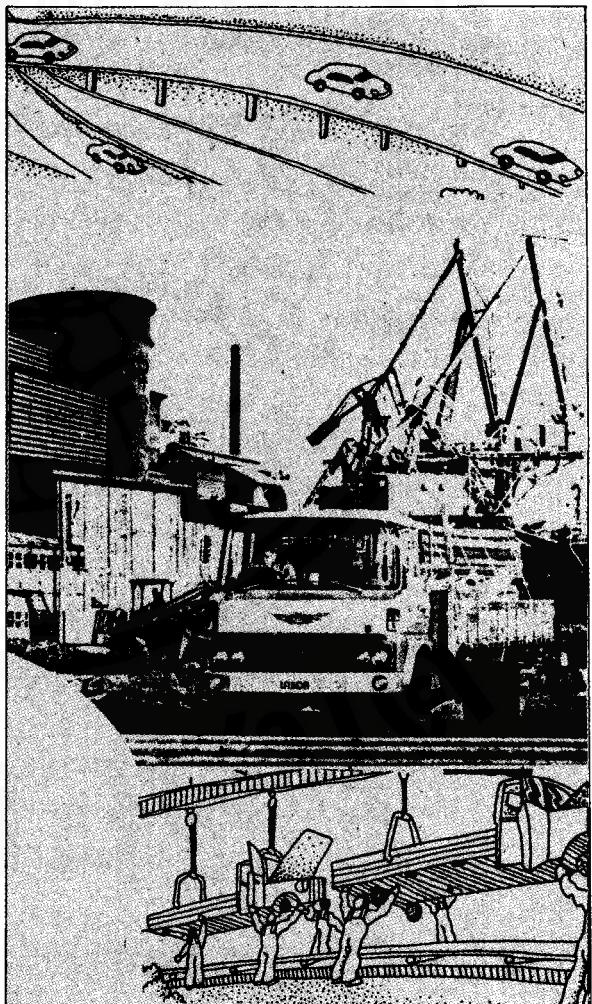
2. พนักงานฝ่ายจัดการที่เกี่ยวข้อง พิจารณาบทวน การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางการเงิน และนโยบาย การก่อหนี้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว และบัญหาการ เงินอื่น

งานอื่นๆ

1. พิจารณาบทวนการเบิกเงินค่ารับรองของฝ่าย จัดการ

2. พิจารณาบทวนเร่งรัดให้รายงานผลปฏิบัติงาน และฐานะการเงินรายเดือน งบการเงินรายไตรมาส และงบการเงินรายปีออกทันตามกำหนด

รัฐวิสาหกิจควรกำหนดคุณภาพประสิทธิ์ หน้าที่และ ความรับผิดชอบของอนุกรรมการไว้ให้ชัดเจนพอสมควร เพื่อช่วยให้อนุกรรมการ กรรมการเต็มคณะ ฝ่ายจัดการ

และผู้สอบบัญชีมีความเข้าใจอันดีถึงหน้าที่ของอนุกรรมการ อันจะช่วยป้องกันมิให้เกิดการขัดแย้งและเกิดการเข้าใจผิดได้

สิ่งซึ่งอนุกรรมการตรวจสอบไม่ควรทำ

อนุกรรมการตรวจสอบปฏิบัติงานในลักษณะเป็นตัวแทนของคณะกรรมการเต็มคณะ การไม่ร่วมวินิจฉัย บทบาทที่ถูกต้องของตน ทำให้การปฏิบัติงานมีปัญหาได้ Cummings ได้สรุปสิ่งที่อนุกรรมการตรวจสอบไม่ควรทำไว้อ้างถ่าน่าสนใจดังนี้⁵

1. ไม่ควรดำเนินการสอบสวนเรื่องใด ๆ โดยไม่แจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อน ควรถือเป็นหลักเกณฑ์ในการทำงานว่า อนุกรรมการตรวจสอบควรปฏิบัติงานโดยมีคณะกรรมการและผู้ว่าการทราบเรื่องอยู่เสมอ อนุกรรมการไม่ควรมีอำนาจหน้าที่เป็นอิสระจากคณะกรรมการ
2. ไม่ควรเข้าไปเกี่ยวข้องในการจัดการงานควบคุมภายในโดยตรง ทั้งนี้ เพราะอนุกรรมการมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและความรู้เฉพาะตัว และหากเข้าไปเกี่ยวข้องแล้วจะเกิดปัญหาระหว่างความรับผิดชอบในงาน
3. ไม่ควรกำหนดนโยบายและวิธีการใด ๆ โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ในการพนับกับผู้สอบบัญชี อนุกรรมการไม่ควรตัดสินนโยบายใด ๆ และไม่ควรแจ้งแก่ผู้สอบบัญชีภายนอกและผู้ตรวจสอบภายในว่าควรปฏิบัติอย่างไร เรื่องนี้ควรถือเป็นเรื่องระหว่างอนุกรรมการกับคณะกรรมการในเรื่องการให้ข้อเสนอแนะ
4. ไม่ควรพิจารณาปัญหาที่ไม่เกี่ยวกับการเงินและการตรวจสอบ ปัญหาสวัสดิการของพนักงาน ปัญหานี้อยู่ภายใต้การของคณะกรรมการและบัญชี แต่ไม่อยู่ในขอบเขต_rับผิดชอบของอนุกรรมการ

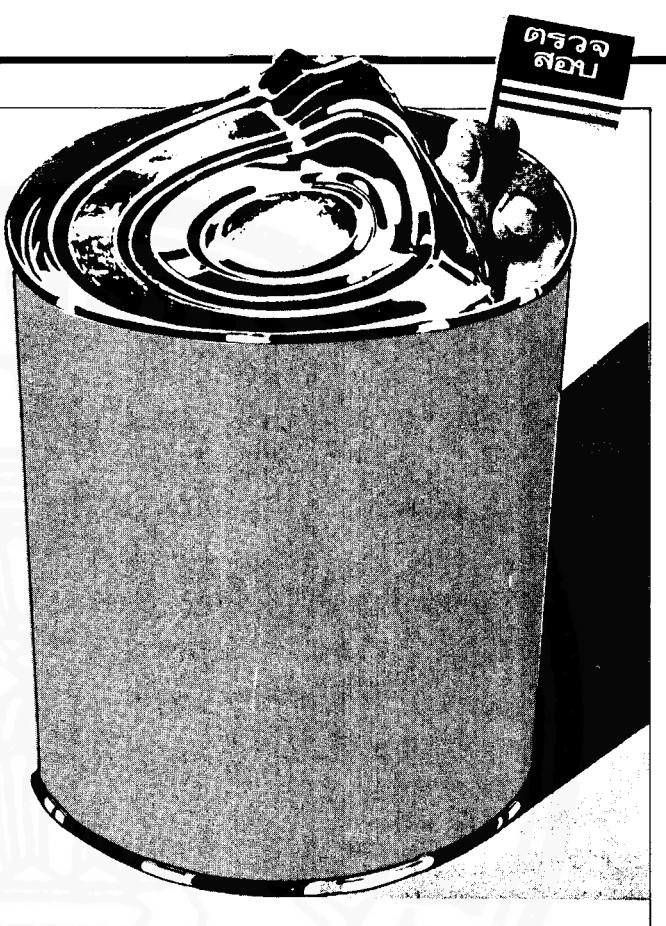
5. อนุกรรมการควรรายงานผลปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการโดยตรงเท่านั้น

วิธีการทำงาน

การรักษาความสัมพันธ์อันดีกับฝ่ายจัดการ และความสามารถของประธานอนุกรรมการเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในงาน เพื่อให้ฝ่ายจัดการได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ จึงไม่ควรผลัดกันให้อนุกรรมการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจด้านการจัดการ อนุกรรมการตรวจสอบควรทা�บทายการตัดสินใจของฝ่ายจัดการเกี่ยวกับการควบคุมภายในและเรื่องอื่นที่อยู่ในขอบเขตของตน เช่น อาจตั้งคำถามฝ่ายจัดการเกี่ยวกับความสามารถของพนักงานหัวหน้าตรวจสอบภายในที่ฝ่ายจัดการจ้างมา เป็นต้น ในฐานะที่เป็นอนุกรรมการทดสอบส่องคุ้น อนุกรรมการตรวจสอบจึงมีคุณค่าพิเศษ เพราะสามารถให้ความเห็นที่ตรงไปตรงมาและเป็นอิสระ หากเมื่อได้อนุกรรมการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจ ก็จะเป็นการก้าวถ่างหนทางของฝ่ายจัดการ มีผลทำให้กับเป็นคนในหรือเป็นส่วนหนึ่งของรัฐวิสาหกิจและของปัญหาไปซึ่งจะทำให้เสียคุณค่าของการเป็นอนุกรรมการตรวจสอบ

อนุกรรมการควรเข้าใจถึงข้อแตกต่างระหว่างการสอบถามกับการก้าวถ่างหนทาง อนุกรรมการอาจทำการศึกษาในเรื่องได้ด้านใดของรัฐวิสาหกิจและสามารถถั่งค้ำนต่าง ๆ ได้ ไม่ควรมีกรณีใดซึ่งฝ่ายจัดการจะไปจำกัดขอบเขตไม่ให้อนุกรรมการถั่งค้ำน ในทำนองเดียวกันฝ่ายจัดการมีอิสระเต็มที่ในการตัดสินใจ แบ่งปันทรัพยากรของรัฐวิสาหกิจและเข้าเสียงกัย ฝ่ายจัดการเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และอนุกรรมการต้องไม่เข้าไปก้าวถ่างอภิสิทธิ์ของฝ่ายจัดการที่จะปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปด้วยดี

⁵Stephen I. Cummings, "Audit Committee Oversight of Internal Control-Benefits and Pitfalls," *Proceedings of the Conference on the Foreign Corrupt Practices Act of 1977.* pp. 65-66.

คณสมบติของอนุกรรมการตรวจสอบ

พิจารณาลักษณะของงานแล้ว อาจมองได้ว่า การเป็นอนุกรรมการตรวจสอบต้องใช้ความรู้ความชำนาญพิเศษ ความจริงแล้วมิใช่เช่นนั้น ในทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่การเงินภายใต้อาชีวศึกษาต้องใช้เวลาจำนวนหนึ่งอธิบายแนะนำงาน

การเงินให้อนุกรรมการเข้าใจ และอนุกรรมการเองก็ต้องใช้เวลาศึกษาพื้นฐานงานพอสมควร ซึ่งเรื่องนี้สามารถเรียนรู้ได้ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่การแต่งตั้งอนุกรรมการจะต้องคำนึงถึงความรู้พิเศษเสมอไป บุคคลที่เหมาะสมเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจได้ ก็เหมาะสมที่จะเป็นอนุกรรมการตรวจสอบได้ คุณสมบัติพื้นฐานก็คือต้องมีความรู้ความ

รัฐวิสาหกิจได้เข้ามีส่วนในชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างมาก การดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลเป็นสิ่งที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะเรียกร้องได้ การเป็นรัฐวิสาหกิจที่ไม่แสวงหากำไร ไม่เป็นข้อยกเว้นที่ไม่ต้องดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

อนุกรรมการตรวจสอบเป็นของเก่าตามแนวคิดใหม่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และมีสิทธิที่จะอยู่คู่กับกิจการต่อไป หากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือ

สนใจเรื่องเศรษฐกิจและการเงินพอสมควร มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา ดังคำตามที่ลึกซึ้งและตรงประเด็น และสามารถอุทิศเวลาให้กับงานได้มากพอ

สำหรับจำนวนอนุกรรมการ ควรมีจำนวนระหว่าง 3-5 คน และเน้นนาคของรัฐวิสาหกิจ เมื่อจากมีผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนจากกระทรวงการคลัง และผู้แทนจากสำนักงานประมาณ เป็นกรรมการของรัฐวิสาหกิจอยู่แล้ว จึงเห็นควรใช้กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคน และอย่างมากสองคนเป็นผู้แทนจากส่วนราชการดังกล่าว

สรุป

รัฐวิสาหกิจได้เข้ามีส่วนในชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างมาก การดำเนินงานให้มีอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลเป็นสิ่งที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะเรียกร้องได้ การเป็นรัฐวิสาหกิจที่ไม่แสวงหากำไร ไม่เป็นข้อจำกัดที่ไม่ต้องดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการเป็นองค์กรสูงสุดและนีบทาสำคัญยิ่งในรัฐวิสาหกิจ การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการย่อมกระตุ้นให้ฝ่ายจัดการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

บทความนี้มีวัตถุประสงค์มุ่งกระตุ้นให้มีการปรับปรุงบทบาทและแนวคิดในการทำงานของคณะกรรมการให้สมกับที่เป็นตัวแทนของรัฐบาล โดยมีข้อเสนอแนะบางประการที่สำคัญ ได้แก่

- จัดให้มีการประเมินผลงานของคณะกรรมการตามแนวที่ประชุมผู้ถือหุ้นของภาคธุรกิจ ความรู้ความสามารถและผลงานเท่านั้นที่ควรนำมาพิจารณา ความเหมาะสมในการเป็นกรรมการ

- สนับสนุนให้ดึงผู้มีความรู้ความสามารถจากภาคธุรกิจ และผู้ว่าการที่มีความรู้ความสามารถ จากรัฐวิสาหกิจอื่นมาร่วมเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ศูนย์ให้มากขึ้น รวมทั้งจัดอุปสรรคต่างๆ ที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถสามารถจากภาคธุรกิจมารับตำแหน่งฝ่ายจัดการระดับสูง
- ให้มีการกำหนดให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างหนึ่งของฝ่ายจัดการ ในการจัดให้มี และรักษาให้คงไว้ซึ่งการควบคุมภายในที่เพียงพอ
- ให้แต่งตั้งคณะกรรมการการเงินและตรวจสอบขึ้นในรัฐวิสาหกิจ รับผิดชอบโดยตรงต่อคณะกรรมการเต็มคณะ โดยมีวัตถุประสงค์และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนพอสมควร

เช่นเดียวกับการทำงานของคณะกรรมการทั่วไป ที่มีทั้งผลดีและผลเสีย คณะอนุกรรมการตรวจสอบก็เช่นกัน คณะอนุกรรมการตรวจสอบเป็นของเก่าตามแนวคิดใหม่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และมีสิทธิที่จะอยู่คู่กับกิจการต่อไปหากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือ ในปัจจุบันยังไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์และหน้าที่ของอนุกรรมการไว้ชัดเจนที่ได้อย่างไรก็ตาม การกำหนดให้ฝ่ายจัดการและคณะกรรมการมีความรับผิดชอบยิ่งขึ้นเกี่ยวกับรายงานทางการเงินที่เสนอและเกี่ยวกับความพอดีเพียงของ การควบคุมภายใน จะช่วยเสริมการปฏิบัติงานของอนุกรรมการตรวจสอบอย่างมาก อันจะมีผลช่วยกระตุ้นถึงบทบาทและความสำคัญของคณะกรรมการและกรรมการและกระตุ้นให้มีการปรับปรุงงานภายในของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม●